

[Socialministeren.]

Med Hensyn til de øvrige Bemærkninger, der er gjort, er der egentlig kun Anledning for mig til at komme ind paa Indvendingerne vedrørende Obduktionerne. Det er erkendt baade af Indenrigsministeriet og Socialministeriet, at de Obduktioner, der foretages for Ulykkesforsikringens Vedkommende, afviger en hel Del fra den Gerning, der i øvrigt paahviler Embedslægerne, hvorfor det vil være rimeligt, at der ydes et større Honorar. Jeg tror ikke, at det ærede 17de landstingsvalgte Medlem (C. J. F. Sven) har Ret i, at det er den Omstændighed, at det er Ulykkesforsikringsselskaberne, der skal betale, og ikke Staten, der har været afgørende. Det har i hvert Fald ikke været det afgørende for den Stilling, Socialministeriet har taget i den Henseende.

Begrundelsen for, at Mindretallet har undladt at deltage i Indstillingen, skal Udvalget naturligvis blive gjort bekendt med.

Jeg anbefaler fremdeles Lovforslaget til velvillig Behandling.

C. J. F. Sven: Jeg vil blot til den højtærede Minister sige, at jeg kan ikke erkende, at en Obduktion, der foretages efter Politiets Begæring, paa nogen Maade afviger fra en Obduktion, der foretages efter Ulykkesforsikringsdirektoratets Begæring. Arbejdet maa være akkurat det samme, maaske mindre. Taksten er nu fastsat til 12 Kr., og saa vidt jeg kan se af Motiverne til Lovforslaget, er der slet ikke Tale om, at Arbejdet er et andet, nej, det afgørende er, at det ikke er Staten, der betaler. Jeg mener derfor, at jeg har fuldkommen Ret.

A. Johansen: Maa jeg i Anledning af en Udtalelse af det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) vedrørende Sygekassernes eventuelle Stilling til Bestemmelsen om, at Refusion ikke skal finde Sted for de saakaldte frivillige Forsikringer, gøre den Bemærkning, at det drejer sig om et saa ringe Antal Refusioner, at jeg ikke tror, det vil have nogen Indflydelse paa Sygekassernes Økonomi, eller at Sygekasserne, der jo i hvert Fald ifølge hele deres omfattende Virksomhed ikke kan have særlig Interesse i at hæfte sig ved Detailler, vil have noget derimod, naar der gives en fornuftig Begrundelse derfor, og jeg synes, den er givet i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Der er udtalt nogen Forundring over, at man baade kan sige, at det ikke vil

komme til at betyde noget i Udgift, og at det vil kræve et meget forøget Arbejde. Uden paa Forhaand at have haft noget Kendskab til Betænkningen vil jeg sige, at jeg meget godt kan tænke mig, at det kan være Tilfældet, fordi der, naar det drejer sig om en Undersøgelse af Eksemper og af indvendige Organer, efter min Mening kræves en langt mere omfattende Undersøgelse, end naar det drejer sig om et brækket Ben eller en kvæstet Fod eller lignende. Det gaar alt sammen forholdsvis glat, men jeg ved af egen Erfaring, hvor meget der skal gøres, naar der skal indhentes en Erklæring, f. Eks. vedrørende Hudsygdomme.

Om der paa dette Omraade vil vækkes større Forhaabninger, end der ellers gør sig gældende med Hensyn til Erstatningssager, kan jeg naturligvis ikke afgøre, men jeg tror ikke paa, at der vil blive Tale om nogen Epidemi, og naar jeg i min første Udtalelse nævnte, at der var et enkelt Omraade, hvor den forrige Revision havde ført til Overraskelser, var det ogsaa netop for at betone, at der var et enkelt Omraade, hvor Faren var til Stede i saa overvældende Grad, at Resultatet blev lidt overraskende. Paa den anden Side drejer det sig for 3 Aar kun om 57 Anmeldelser med Hensyn til dette stærkt opreklamerede Spørgsmaal, og deraf er, som jeg sagde før, kun en mindre Del anerkendt, saa jeg tror ikke, man behøver at være saa forfærdelig bange.

Naar man taler om, hvad der er meget, og hvad der er lidt, kunde der ogsaa være Anledning til at spørge, om det, naar den ordinære Ulykkesforsikring belastes med 5 Mill. Kr. i Erstatninger foruden Dagpenge, er meget, hvis der løber nogle Tusinder, ja, selv nogle Hundrede Tusinder paa i det Forhold. Jeg tror i og for sig ikke, før er sagt saa forfærdelig meget galt — hvis der overhovedet er sagt noget galt —, naar det er hævdet, at det ikke drejer sig om noget større, og jeg har personlig den Overbevisning, at der ikke, som med Silicosen, vil blive Tale om noget større Antal af Tilfælde inden for hele den lange Specifikation. Det mener jeg at have Erfaring for, og jeg tror ikke paa, at vi der kommer ud for Overraskelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.